

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till ändring av lagstiftningen om energibeskattnings

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen, lagen om punktskatt på flytande bränslen samt punktskattelagen ändras.

Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ska enligt förslaget ändras så att skattestödet för hållbar biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner sänks. Det föreslås att beloppet av energiinnehållsskatten för hållbar uppvärmningsbiogas med avvikelse från den allmänna skattenivån på 10,33 euro per megawattimme för andra gasformiga drivmedel och uppvärmningsbränslen är 1,20 euro per megawattimme enligt minimiskattenivån i energiskattedirektivet. Att en skattenivå som är lägre än för andra bränslen tillåts enligt EU-rätten baserar sig på gruppundantagsförordningen. Koldioxidskatten bestäms i enlighet med energiskattemodellen. Största delen av biogasen är fri från koldioxidskatt.

Dessutom ändras lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen och lagen om punktskatt på flytande bränslen så att beskattningen av förnybara flytande eller gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung, det vill säga så kallade elektrobränslen, preciseras för att förtydliga vilken skattenivå som tillämpas på dem när de används i trafiken, vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner. Skatten består på samma sätt som andra energiprodukter i enlighet med elektrobränslets egenskaper av energiinnehålls- och koldioxidskatt samt försörjningsberedskapsavgift. Det föreslås inga ändringar i beskattningen av väte, utan väte är fortfarande befriat från skatt.

I punktskattelagen görs det vissa lagtekniska ändringar.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2023 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelserna i 82 § 4 mom. i lagen om ändring av punktskattelagen samt lagen om ändring av lagen om ändring av punktskattelagen är dock avsedda att träda i kraft den 13 februari 2023.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	4
2.1 Lagstiftningen i Finland	4
2.2 EU-lagstiftningen	7
2.3 Bedömning av nuläget.....	9
3 Målsättning	12
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	12
4.1 De viktigaste förslagen.....	12
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	13
5 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet.....	15
6 Remissvar	16
7 Specialmotivering	17
7.1 Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	17
7.2 Lagen om punktskatt på flytande bränslen.....	19
7.3 Punktskattelagen	19
7.4 Lagen om ändring av lagen om ändring av punktskattelagen	19
8 Ikraftträdande.....	20
9 Förhållande till andra propositioner.....	20
LAGFÖRSLAG	21
1. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	21
BILAGA	24
2. Lag om ändring av 2 a § i lagen om punktskatt på flytande bränslen.....	26
3. Lag om ändring av 82 och 98 a § i punktskattelagen.....	27
4. Lag om ändring av 51 § i lagen om ändring av punktskattelagen.....	28
BILAGA	29
PARALLELLTEXT	29
1. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	29
2. Lag om ändring av 2 a § i lagen om punktskatt på flytande bränslen.....	38
3. Lag om ändring av 82 och 98 a § i punktskattelagen.....	40
4. Lag om ändring av 51 § i lagen om ändring av punktskattelagen.....	41

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner

Biogas blev ett punktskattepliktigt bränsle vid ingången av 2022, samtidigt som distributions-skyldigheten i fråga om förnybara bränslen utvidgades till att gälla biogas som används i trafiken. I enlighet med de riktlinjer som drogs upp i samband med budgetförhandlingarna hösten 2021 infördes det punktskatt på biogas som används i trafiken och fastställdes det att hållbar biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner ska vara skattefri.

Enligt regeringens proposition RP 212/2021 rd förutsätter skattebefrielsen för biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner att Europeiska kommissionen beviljar tillstånd till statligt stöd. Finansministeriet inledde beredningen av ansökan om tillstånd till statligt stöd i slutet av 2021 tillsammans med arbets- och näringsministeriet. Vid beredningen av ansökan framkom det dock osäkerheter på basis av vilka det ansågs behövt att överväga alternativa sätt att främja användningen av hållbar biogas vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner samt att som en helhet förbättra rättssäkerheten och förutsägbarheten i verksamhetsmiljön.

Elektrobränslen

Förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung börjar omfattas av distributionsskyldigheten från och med ingången av 2023. I praktiken är det fråga om väte som producerats av vatten med hjälp av elenergi och bränslen som framställts av koldioxid, nedan elektrobränslen.

I Finland är elektrobränslen punktskattepliktiga med stöd av den så kallade substitutionsprincipen när de används i trafiken eller vid uppvärmning. Skatten på dem fastställs alltså enligt skattegrunderna för motsvarande fossila eller biobaserade bränsle. När distributionsskyldigheten i fråga om förnybara bränslen utvidgas så att den också omfattar elektrobränslen är det dock skäl att precisera de bestämmelser om substitutionsprincipen som finns i energiskattelagstiftningen så att det tydligt framgår vilken skattenivå som tillämpas på elektrobränslen.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid finansministeriet tillsammans med Skatteförvaltningen och arbets- och näringsministeriet.

Propositionen var på remiss 16.6.–8.8.2022. Utlåtanden begärdes av de ministerier och myndigheter som är centrala med tanke på propositionen, av näringslivet och andra intressentgrupper. Begäran om utlåtande publicerades också på finansministeriets offentliga webbplats.

Beredningsunderlaget till propositionen finns i den offentliga tjänsten på adressen [valtioneuvosto.fi/sv/projekt-med-identifieringskoden VM004:00/2022](https://valtioneuvosto.fi/sv/projekt-med-identifieringskoden-VM004:00/2022).

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Lagstiftningen i Finland

Allmänt om energiskattelagstiftningen

Bestämmelser om beskattningen av energiprodukter finns i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), nedan *bränsleskattelagen*, och i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), nedan *elskattelagen*. I de lagarna definieras de bränslen och andra energiprodukter som är skattepliktiga när de används vid uppvärmning, i kraftverk eller i arbetsmaskiner, nedan *uppvärmningsbränslen*. Uppvärmningsbränslen enligt *elskattelagen* är natur- och biogas, stenkol, torv och tallolja. De uppvärmningsbränslen som definieras i *bränsleskattelagen* är lätt och tung brännolja, biobrännolja samt flytgas och bioflytgas. I *bränsleskattelagen* finns det också bestämmelser om beskattningen av motorbensin, dieselolja och ersättande biobränslen, nedan *drivmedel*.

Punktskatten på energiprodukter består av energiinnehållsskatt och koldioxidskatt, som baserar sig på enhetliga skattegrunder som tillämpas på energiprodukter, med undantag för torv och tallolja. Energiinnehållsskatten baserar sig på bränslets energiinnehåll och koldioxidskatten på koldioxidutsläppen under bränslets hela livscykel.

Koldioxidskatten på både fossila och biobaserade bränslen är i likhet med energiinnehållsskatten relaterad till bränslets värmevärde, vilket innebär att koldioxidskatten per liter ofta är lägre för biobaserade bränslen än för fossila. Koldioxidskatten på de biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna, nedan *biobränslen av klass R*, är halverad och de biobränslen som framställts av avfall, restprodukter, material som innehåller både cellulosa och lignin samt cellulosa från icke-livsmedel, nedan *biobränslen av klass T*, är helt och hållet fria från koldioxidskatt, eftersom de kan betraktas som nästan totalt växthusgasneutrala bränslen granskat med tanke på hela bränslekedjan och deras råvaror inte lämpar sig för matproduktion.

Fasta bränslen som baserar sig på biomassa, såsom olika träbränslen och biprodukter från träförädlingsindustrin, är som uppvärmningsbränslen och drivmedel fria från skatt och försörjningsberedskapsavgift. Utöver de bränslen som används vid elproduktion är också de fossila bränslen och förnybara bränslen som används i flera olika industriprocesser skattefria.

I *bränsleskattelagen* och *elskattelagen* är skattestrukturen och grunderna för hur skatten fastställs i övrigt enhetliga, men nivån på energiinnehålls- och koldioxidskatten på drivmedel är högre än nivån på uppvärmningsbränslen. I skattetabellerna i bilagorna till de ovannämnda lagarna har skattebeloppet för tydlighetens skull omvandlats till skatt per beskattningsbar enhet för respektive bränsle.

På elström samt uppvärmningsbränslen och drivmedel tas det i samband med energibeskattningen ut en försörjningsberedskapsavgift, med undantag för torv och tallolja. Försörjningsberedskapsavgiften baserar sig på lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992) och följer inte energibeskattningsstrukturen, som baserar sig på en produkts egenskaper.

Vid beskattningen av energiprodukter iakttas de principer och förfaranden för punktbeskattning som det föreskrivs om i punktskattelagen (182/2010). Bestämmelser om det allmänna beskattningsförfarandet vid punktbeskattning finns förutom i punktskattelagen också i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016), och dessutom

innehåller lagarna om respektive skatteslag mer detaljerade bestämmelser om skattegrunderna och vissa förfaranden. Skatteförvaltningen svarar för verkställandet av punktbeskattningen.

Biogas

Beskattningen av biogas ändrades första gången vid ingången av 202, då punktskatt på energiprodukter och försörjningsberedskapsavgift började tas ut på biogas med stöd av elskattelagen. Både gasformig och kondenserad biogas är punktskattepliktiga energiprodukter.

Punktskatten på biogas både när den används vid uppvärmning och i trafiken fastställs enligt skattegrunderna för uppvärmningsbränslen i energiskattemodellen, på samma sätt som punktskatten på andra gasformiga drivmedel och uppvärmningsbränslen. Energiinnehållsskatten på biogas är 10,33 euro per megawattimme och försörjningsberedskapsavgiften 0,084 euro per megawattimme. Om biogas inte uppfyller hållbarhetskriterierna, är koldioxidskatten på biogas 12,94 euro per megawattimme. Koldioxidskatten på biogas är halverad, om det är fråga om sådan biogas som är ett biobränsle av klass R. Om biogasen har framställts av avfall, restprodukter, material som innehåller både cellulosa och lignin samt cellulosa från icke-livsmedel är biogasen i egenskap av ett biobränsle av klass T fri från koldioxidskatt.

Enligt elskattelagen är dock hållbar biogas som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer och som uppfyller förutsättningarna för biobränslen av antingen klass R eller T, nedan *hållbar uppvärmningsbiogas*, skattefri. Eftersom skattebefrielsen för biogas är en följd av statligt stöd ska stödmottagarna registrera sig hos Skatteförvaltningen och årligen meddela hur mycket skattefri biogas som har använts.

Nationella bestämmelser om hållbarhetskriterierna för förnybara bränslen och om visande av att hållbarhetskriterierna uppfylls finns i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen (393/2013), nedan *hållbarhetslagen*. Definitionerna av bränslens hållbarhet i hållbarhetslagstiftningen baserar sig på de hållbarhetskriterierna som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, nedan *RED II-direktivet*. Hållbarhetslagen innehåller i nuläget ingen hänvisning till elskattelagen, och därför är det i praktiken inte möjligt att påvisa hållbarheten hos uppvärmningsbiogas för de aktörer som inte uppfyller definitionen av verksamhetsutövare enligt hållbarhetslagen. Bristen på konsekvens i lagstiftningen berör de producenter av uppvärmnings- eller arbetsmaskinbiogas, vars biogasproduktion överstiger en gigawattimme per år, men anläggningens sammanlagda tillförda effekt är mindre än två megawatt. Enligt uppskattning finns det cirka 20–30 sådana aktörer. Om den skattskyldige inte påvisar biogasens hållbarhet med ett av Energimyndigheten godkänt hållbarhetssystem beskattas biogasen vid användningen för uppvärmning enligt den högsta skattenivån för biogas, som motsvarar skattenivån för fossil naturgas.

För att denna inkonsekvens ska kunna avhjälpas permanent förutsätts det att hållbarhetslagen ändras. Arbets- och näringsministeriet bereder som bäst ett förslag till ändring av hållbarhetslagen, vars syfte är att det i hållbarhetslagen ska tas in en hänvisning till lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen och på så sätt undanröja det rådande missförhållandet. Utkastet till regeringsproposition med förslag till lagar om ändring av 5 § i lagen om främjande av användningen av biobrännolja och 2 och 38 § i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen var på remiss sommaren 2022 (utlåtandebegärens diarienummer: VN/34423/2021).

Före ändringen av hållbarhetslagen har man tillfälligt försökt avhjälpa det rådande inkonsekventa rättsläget genom Skatteförvaltningens anvisningar (VH/1061/00.01.00/2022). Om produktionen av biogas överstiger en gigawattimme per år, producenten inte har en anläggning med en nominell tillförd effekt på minst två megawatt och anläggningen inte har ansökt om att omfattas av distributionsskyldigheten, anses producentens biogas enligt Skatteförvaltningens anvisningar dock vara hållbar ur beskattningssynvinkel utan ett hållbarhetssystem som godkänts av Energimyndigheten.

Elektrobränslen

I elskattelagen och bränsleskattelagen finns det inga särskilda bestämmelser om skattenivåerna för elektrobränslen, utan elektrobränslen ska beskattas enligt den så kallade substitutionsprincipen. Bestämmelser om substitutionsprincipen finns i fråga om flytande bränslen i bränsleskattelagen och i fråga om andra bränslen i elskattelagen. Enligt substitutionsprincipen är elektrobränslen skattepliktiga när de används i trafiken som bränsle i ett fordon med en förbränningsmotor. På motsvarande sätt är sådana elektrobränslen som är kolväten skattepliktiga när de används som uppvärmningsbränsle.

Bestämmelser om distributionsskyldigheten i fråga om förnybara bränslen finns i lagen om främjande av användningen av förnybara drivmedel för transport (446/2007), nedan *lagen om distributionsskyldighet*. Syftet med lagen om distributionsskyldighet är att främja användningen av förnybara bränslen för att fossil motorbensin och diesel ska kunna ersättas i trafiken. Distributionsskyldigheten ålägger distributörer av flytande och gasformiga bränslen att årligen leverera en viss andel förnybara bränslen till konsumtion som drivmedel.

Distributionsskyldigheten är i Finland en central nationell politisk åtgärd för att genomföra koldioxidsnåla transporter. Genom den genomförs också de mål som anges i RED II-direktivet. Ett sådant mål är till exempel skyldigheten att säkerställa att andelen förnybar energi av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn är minst 14 procent senast 2030, nedan *skyldigheten inom transportsektorn*.

Vid beräkningen av skyldigheten inom transportsektorn ska medlemsstaten beakta förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung också när de används som mellanprodukt för framställning av konventionella bränslen. Med förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung avses flytande eller gasformiga bränslen, vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa och som används inom transportsektorn. I praktiken är det alltså fråga om elektrobränslen.

Bestämmelserna om skyldigheten inom transportsektorn i RED II-direktivet genomförs nationellt genom att elektrobränslen inkluderas i distributionsskyldigheten från och med ingången av 2023. Distributörerna av bränslen kan alltså från och med ingången av 2023 fullgöra sin distributionsskyldighet och tilläggsskyldighet enligt lagen om distributionsskyldighet med både biobränslen och elektrobränslen. I enlighet med RED II-direktivet är en förutsättning att växthusgasutsläppen under ett sådant bränsles hela livscykel ska vara minst 70 procent mindre än växthusgasutsläppen från det fossila bränsle som ersätts. När det gäller elektrobränslen har kommissionen ännu inte fastställt reglerna för beräkning av växthusgasutsläppen under hela livscykeln.

Visande av bränslenas hållbarhet är en förutsättning för både beräkningen av distributionsskyldigheten i fråga om dem och den gradering av koldioxidskatten i energibeskattningen som be-

aktar utsläppen under hela livscykeln. Bestämmelser om påvisande av hållbarhet finns i hållbarhetslagen. I samband med en ändring av lagen om distributionsskyldighet fogades kriterier för minskning av växthusgasutsläpp från elektrobränslen till hållbarhetslagen. Hänvisningar till hållbarhetskriterierna i hållbarhetslagen finns bland annat i lagen om distributionsskyldighet, bränsleskattelagen och elskattelagen.

2.2 EU-lagstiftningen

Allmänt

Punktskattelagen baserar sig på rådets direktiv (EU) 2020/262 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning), nedan *punktskattedirektivet*. Det huvudsakliga syftet med direktivet är att möjliggöra fri rörlighet för produkter inom EU och samtidigt säkerställa att punktskatterna tas ut på rätt sätt i medlemsstaterna.

Beskattningen av bränslen och elström har förenhetligats genom rådets direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan *energiskattedirektivet*. Till de skattepliktiga energiprodukter som avses i direktivet hör bland annat motorbensin, dieselolja, lätt och tung brännolja, naturgas, flytgas, stenkolk och elström. I energiskattedirektivet finns det också bestämmelser om beskattningsstrukturen och skattenedsättningar till exempel för bränslen som har bättre miljöegenskaper än andra produkter på marknaden.

Enligt energiskattedirektivet ska energiprodukter påföras en minimiskatt, vilken medlemsstaterna får överskrida, om de så önskar. Också på de energiprodukter som definieras i energiskattedirektivet och för vilka det i direktivet inte anges någon minimiskattenivå ska det enligt användningsändamålet betalas skatt för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle. Dessutom ska alla produkter som används, säljs eller är avsedda att användas som motorbränsle eller som tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym, i enlighet med den så kallade substitutionsprincipen, beskattas enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle. På motsvarande sätt ska med undantag för torv och träbaserade bränslen alla andra kolväten som säljs, används eller är avsedda att användas för uppvärmning beskattas enligt skattenivån för motsvarande energiprodukt som används för uppvärmning. Enligt direktivet ska således gaser som innehåller kolväten som används som motor- eller uppvärmningsbränsle, såsom biogas och elektrometan, beskattas enligt skattenivån för bränsle som används för motsvarande ändamål. Med kolväten avses i detta sammanhang organiska föreningar som består av kol och väte eller produkter som huvudsakligen består av kolväteföreningar.

I det gällande energiskattedirektivet betraktas biogas eller elektrobränslen inte som energiprodukter, utan de ska enligt direktivet beskattas i enlighet med substitutionsprincipen.

Skattediskriminering och bestämmelser om statligt stöd

Enligt energiskattedirektivet är det möjligt att bevilja skattenedsättning till exempel för bränslen som har bättre miljöegenskaper än andra produkter på marknaden. En förutsättning är att kvaliteten på eller användningen av den produkt som berättigar till nedsättning övervakas så att skattemyndigheten kan försäkra sig om att förutsättningarna för nedsättningen uppfylls.

Trots att olika skattenedsättningar och skattebefrielser är möjliga enligt energiskattedirektivet ska stödåtgärderna bedömas utifrån EU:s bestämmelser om statligt stöd och skattediskriminering. Syftet med det för medlemsstaterna förpliktande förbudet mot skattediskriminering är att

garantera fri rörlighet för varor mellan medlemsstaterna under normala konkurrensförhållanden. Även syftet med EU:s regler om statligt stöd är att garantera jämlika konkurrensförhållanden inom hela unionen. Stöd som beviljas av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

En utgångspunkt för bestämmelserna om statligt stöd är att obligatoriska åtgärder inte får stödas med skattenedsättning eller andra ekonomiska stödåtgärder.

Ett nationellt införande av en i energiskattedirektivet avsedd stödordning som är avsedd att främja användningen av biobränslen förutsätter således alltid EU:s förfarande för statligt stöd och i princip att kommissionen godkänner stödåtgärden på förhand.

Tillstånd till statligt stöd kan beviljas för flera än ett kalenderår, men dock alltid endast som ett tidsbegränsat tillstånd. Enligt energiskattedirektivet kan skattebefrielse eller skattenedsättning för biobränslen dessutom inte beviljas för en längre tid än sex på varandra följande år. Tidsperioden kan vid behov förlängas på ansökan. För att undvika överkompensation ska beloppet av skattestödet för biobränslen anpassas till exempel enligt prisfluktuationerna på råolja eller naturgas och biobränslen. Dessutom ska det till kommissionen årligen rapporteras om de program för skattenedsättning som tillämpas.

Statliga stöd omfattas av kumulationsregeln enligt vilken stödordningar eller enskilda stöd samt gruppundantag kumuleras sinsemellan. I stödnivån, det vill säga i stödets maximibelopp i förhållande till de godtagbara kostnaderna, ska alla enskilda stöd som hänför sig till det specificerade projektet i fråga beaktas. Ett enskilt företag kan således ha flera projekt vars stödfinansiering kumuleras separat. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att ett alltför stort stöd betalas för en viss åtgärd eller ett visst projekt.

Om skattenedsättningen eller skattebefrielsen beviljas i större utsträckning än vad unionslagstiftningen möjliggör eller i strid med den, är det fråga om regelvidrigt stöd. Preskriptionstiden för återkrav som grundar sig på kommissionens beslut är minst tio år från den tidpunkt då stödet beviljades.

På beviljandet av tillstånd till statligt stöd som gäller energiskattestöd ska de allmänna förutsättningarna för statligt stöd tillämpas. Enligt de allmänna förutsättningarna får stöd till exempel inte beviljas företag i ekonomiska svårigheter. Till de allmänna förutsättningarna för statligt stöd hör också iakttagande av skyldigheten att offentliggöra uppgifter om stöd. Fullgörandet av dessa skyldigheter förutsätter bland annat registrering som stödmottagare och att stödmottagarna är skyldiga att anmäla företagets ekonomiska svårigheter.

Skattebefrielse eller skattenedsättning som inte uppfyller miniminivån enligt energiskattedirektivet ska dessutom uppfylla förutsättningarna enligt de nya riktlinjerna för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi (CEEAG)¹, som trädde i kraft 2022. Enligt dem ska det visas att stödet är nödvändigt och proportionerligt. En förutsättning för skattebefrielse för hållbar uppvärmningsbiogas är att skatten kan visas väsentligt öka produktionskostnaderna för biogas och att staten ingår sådana bindande miljöskyddsavtal med biogasproducenterna som syftar till att minska energiförbrukningen eller utsläppen. En förutsättning för dessa avtal är att innehållet i

¹ CEEAG länk: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2022.080.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2022%3A080%3ATOC

avtalen har förhandlats fram av medlemsstaten och att målen och en tidtabell för att nå dem anges. Medlemsstaten ska också säkerställa en oberoende och regelbunden övervakning av åtagandena och se över avtalen regelbundet med beaktande av den tekniska utvecklingen och utvecklingen på andra områden. Dessutom ska det i avtalen föreskrivas om effektiva sanktioner om åtagandena inte fullgörs.

I vissa fall är alternativet till tillstånd till statligt stöd som ska sökas på förhand ett förenklat anmälningförfarande. Ett sådant förfarande baserar sig på kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, nedan *gruppundantagsförordningen*. Den gällande gruppundantagsförordningen är i kraft till utgången av 2023, varefter den nya gruppundantagsförordningen blir tillämplig. Enligt gruppundantagsförordningen är miljöskyddsstöddordningar som genomförs i form av nedsättning av miljöskatter och som uppfyller villkoren i energiskattedirektivet förenliga med den inre marknaden. Med stöddordning avses till exempel en skattenedsättning. En förhandsanmälan behöver inte göras om stöddordningen, om mottagarna av skattenedsättningen väljs på transparenta och likvärdiga grunder och om stödmottagarna betalar skatt åtminstone enligt den miniminivå som anges i energiskattedirektivet. Detta innebär i praktiken att medlemsstaten när stöd beviljas ska försäkra sig om att strukturen och miniminivåerna enligt energiskattedirektivet faktiskt efterföljs i medlemsstaten. Om alla villkor för ett undantag inte uppfylls är det fråga om ett regelvidrigt stöd, och följden kan vara att stödet inklusive ränta återkrävs av stödmottagaren. En sammanfattning av stödåtgärdens ikraftträdande ska lämnas till kommissionen. Dessutom ska en årlig rapport om stödet lämnas till kommissionen i efterhand. Stödet omfattas av kommissionens efterhandskontroll.

I nuläget tillämpas i Finland gruppundantagsförordningen på skatteåterbäring till energiintensiva företag, nedsatt elskatt för industri och datorhallar, nedsatt energiinnehållsskatt på kraftvärme samt återbäring av energiskatt inom jordbruket.

När statligt stöd används för främjande av någon åtgärd är det förenat med en viss osäkerhet om stödets framtida innehåll och tidsmässiga varaktighet, som aktörerna och medlemsstaterna måste förbereda sig på, eftersom kommissionen regelbundet utvecklar EU-regleringen om stöd i fråga om både förfarandet för förhandsgodkännande och stöden enligt gruppundantagsförordningen.

Kommissionen bereder ändringar i reglerna om statligt stöd och därmed också i gruppundantagsförordningen för att främja programmet för en grön omställning (Green deal). Detaljerna i och tidtabellen för ändringen är tills vidare öppna. Projektets allmänna mål är att främja gröna investeringar. I denna fas ser tillämpningen av minimiskattenivåerna enligt energiskattedirektivet ut att kvarstå som en förutsättning för sänkningar av energiskatten. Det är oklart om det i fråga om skattesänkningar för biobränslen kommer att göras lindringar eller preciseringar till exempel i den råvarubas som krävs. Det är således möjligt att skattestödet för biogas måste preciseras senare.

2.3 Bedömning av nuläget

Biogas

I Finland har biogas varit skattefri redan innan Finland anslöt sig till Europeiska unionen 1995. Skattebefrielsen var i kraft även efter anslutningen och gällde till början av 2022, varefter endast hållbar uppvärmningsbiogas fortfarande är skattefri. Enligt substitutionsprincipen är biogas som

kolväte i enlighet med energiskattedirektivet en skattepliktig produkt både som uppvärmningsbränsle och drivmedel. Skattebefrielsen för hållbar uppvärmningsbiogas är alltså ett undantag från skatteplikten för energiprodukter. Det är fråga om statligt stöd som borde ha anmälts till kommissionen innan det verkställdes.

Tillämpningen av full skattebefrielse förutsätter ansökan om tillstånd till statligt stöd. Ansökan ska göras även om stödet redan har tagits i bruk. Liksom det beskrivs ovan ska ansökan göras i enlighet med de riktlinjer för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi, som trädde i kraft vid ingången av 2022. Med tanke på skattebefrielsen för hållbar uppvärmningsbiogas är det i många avseenden osäkert om stödet uppfyller de ovannämnda riktlinjerna och om det för skattebefrielsen beviljas tillstånd till statligt stöd.

Den första osäkerheten hänför sig till stödets nödvändighet som ska bedömas på basis av riktlinjerna. Detta beror på förhållandet mellan de nuvarande produktionskostnaderna för biogas och prisnivån på det viktigaste konkurrerande bränslet, det vill säga naturgas. I och med att priset på naturgas och utsläppsrätten stigit har biogas blivit ett konkurrenskraftigt bränsle. Dessutom hänför sig en hög punktskatt till naturgasen, vilket i betydande grad ökar naturgaskostnaderna jämfört med biogaskostnaderna. Det är alltså sannolikt svårt att lägga fram grunder för att statligt stöd är nödvändigt med de nuvarande produktionskostnaderna för biogas och prisnivåerna på naturgas. Även om statligt stöd fås, bör beloppet av skattestödet för att undvika överkompensation dock anpassas enligt prisfluktuationerna.

Vid bedömningen av stödets nödvändighet beaktas dessutom andra stöd som beviljas för hållbar uppvärmningsbiogas. Sådana är bland annat investeringsstöden till biogasanläggningar, och dessa stöd har ökat anläggningarnas lönsamhet. Skattebefrielsen för hållbar uppvärmningsbiogas ska också räknas med i andra stöd för att undvika överkompensation. Detta förutsätter att man under stödets hela giltighetstid följer upp bland annat de största stödmottagarna, deras omsättning och marknadsandelar.

Den andra osäkerheten gäller stödets proportionalitet och säkerställandet av den. På det sätt som beskrivs ovan bör staten ingå miljöskyddsavtal med dem som får stöd för hållbar uppvärmningsbiogas, det vill säga producenterna. Avtalen förutsätter att fullgörandet av dem övervakas administrativt och att de ses över med jämna mellanrum. För försummelse av ett avtal ska en administrativ påföljd åläggas. Ett sådant övervakningsförfarande innebär ett nytt administrativt system i beskattningen. Det är inte heller klart vilket slags avtal som uppfyller detta villkor och vilken kostnadseffekt som bedöms vara tillräcklig. Avtalssystemet medför alltså en avsevärd mängd nytt administrativt arbete och nya kostnader även för aktörerna.

Den tredje osäkerheten har att göra med att den fulla skattebefrielse för biogas som Finland tillämpar inte har haft tillstånd till statligt stöd. Betydelsen av det stöd som skattebefrielsen utgjort har varit liten, eftersom biogasproduktionen ända fram till de senaste åren har varit relativt liten och EU:s minimiskattenivå på gas mycket låg. Trots detta bör man i ansökan om tillstånd till statligt stöd som gäller skattebefrielse för hållbar uppvärmningsbiogas ta upp den tidigare skattebefrielse för trafik- och uppvärmningsbiogas som gällde före 2022. Skattebefrielsen bör lyftas fram även om en del av biogasen i nuläget omfattas av punktbeskattningen, eftersom det har varit fråga om statligt stöd som strider mot reglerna. Som det konstateras ovan inbegriper olagligt statligt stöd en risk för att stödet inklusive ränta återkrävs av stödmottagarna för till och med tio år. Beloppet av det stöd som återkrävs är även som lägst lika stort som energiinnehållsskatten. Återkrav av stöd skulle administrativt sett vara tungt för såväl myndigheterna som stödmottagarna, det vill säga företagen, och dessutom skulle återkrav av stöd vara ekonomiskt problematiskt för företagen. Stödmyndigheten skulle också kunna åläggas en skyldighet att uppföra med utbetalningen av stöd som konstaterats vara regelvidrigt.

Som helhet betraktat verkar ansökan om tillstånd till statligt stöd vara ett oförutsägbart alternativ med tanke på de risker som den är förenade med, såsom återkrav av tidigare stöd, samt osäkerheterna i anslutning till den, såsom att visa att stödet är proportionellt och nödvändigt. I nuläget kan det anses osannolikt att kommissionen godkänner skattebefrielsen med stöd av de ovan nämnda riktlinjerna. Förfarandet med statligt stöd medför också för aktörerna nya administrativa skyldigheter och nya tilläggsskyldigheter som gäller miljöskyddet, vilkas storlek och verkningsfullhet inte kan förutsägas. Förfarandet med statligt stöd tar också vanligen ungefär ett år. Man vet först efter denna tid om tidsbegränsat tillstånd till statligt stöd för skattebefrielsen för hållbar uppvärmningsbiogas beviljas.

Det förenklade förfarandet enligt gruppundantagsförordningen kan inte tillämpas på skattebefrielsen för hållbar uppvärmningsbiogas. Om minimiskattenivån enligt energiskattedirektivet däremot tillämpas på hållbar uppvärmningsbiogas, skulle skatten på biogas genom att tillämpa gruppundantagsförordningen kunna sänkas från den nationella skattenivån för naturgas till minimiskattenivån enligt energiskattedirektivet. Förfarandet är ett snabbare och säkrare sätt att verkställa en låg beskattning av hållbar biogas som används vid uppvärmning än det ovan beskrivna förfarandet för ansökan om tillstånd till statligt stöd, i och med att tillstånd till statligt stöd har blivit osäkrare än tidigare när biogasens konkurrenskraft förbättrats jämfört med naturgas.

EU:s minimiskattenivå som ska tillämpas på hållbar uppvärmningsbiogas i och med gruppundantagsförordningen är en regleringsmodell som för aktörerna är mer förutsägbart än ett osäkert tillstånd till statligt stöd. Bedömningen av systemets överensstämmelse med EU-rätten behöver inte förnyas med jämna mellanrum, vilket skapar en stabilare och vad gäller rättssäkerheten bättre verksamhetsmiljö för aktörerna och branschen.

Det alternativ som baserar sig på gruppundantagsförordningen garantera som helhet alltså en förutsägbart och EU-rättsligt godtagbar lösning genom vilken den biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner kan främjas.

Elektrobränslen

När det gäller elektrobränslen är det i praktiken fråga om väte som producerats av vatten med hjälp av elenergi och bränslen som framställts av koldioxid. Produktionssättet kallas också power-to-x-produktion. Den koldioxid som används vid produktionen av elektrobränslen kan härstamma exempelvis från förbränningskraftverk som samlar in koldioxid, industri eller raffinaderier för biogas eller så kan den samlas in direkt från luften.

I nuläget produceras elektrobränslen inte i industriell skala i Finland och de distribueras inte allmänt till konsumtion. Det första elektrobränsle som kommer ut på marknaden är mest sannolikt elektrometan som framställs vid power-to-x-produktion och som kan användas på samma sätt som natur- och biogas med utnyttjande av den befintliga gasinfrastrukturen. Elektrometan kan också distribueras via traditionella tankstationer för gas. Distributionen av elektrometan till konsumtion i liten skala inleds dock tidigast 2024–2026.

Elektrobränslen som är mer avancerade än i nuläget förväntas komma ut på marknaden senare. Elektrobränslena kompletterar alltså eventuellt på lång sikt utbudet av alternativa bränslen. Således håller utvecklingscykeln för elektrobränslen först nu på att inledas.

Dessutom håller lagstiftningen om elektrobränslen först nu på att utvecklas både på nationell nivå och på EU-nivå. Kommissionen offentliggjorde den 14 juli 2021 ett förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet COM (2021) 563 final, nedan *det nya energiskattedirektivet*, som en del av det så kallade 55 %-paketet (Fit for 55). Kommissionens förslag innehåller förslag som gäller harmonisering av energibeskattningen av både elektrobränslen och väte. Kommissionens förslag till nytt energiskattedirektiv behandlas i statsrådets skrivelse till riksdagen om detta ([U 56/2021 rd](#)). Som en del av 55 %-paketet lade kommissionen också fram ett förslag till ett uppdaterat RED-direktiv. Förslaget innehåller flera ändringsförslag som gäller hållbarhetskriterierna för förnybara bränslen. Om de föreslagna ändringarna av EU:s hållbarhetslagstiftning genomförs, kommer de sannolikt också att ha konsekvenser för punktbeskattningen av elektrobränslen.

Det är ändamålsenligast att närmare utreda energibeskattningen av elektrobränslen och till exempel väte i sin helhet först i det skede när de ramar som EU:s reviderade energiskatte- och hållbarhetslagstiftning uppställer har klarnat och när framställning av elektrobränslen i industriell skala och en omfattande distribution av dem ligger närmare i tiden.

Liksom det konstateras ovan kommer elektrobränslen dock att börja omfattas av skyldigheten i fråga om drivmedel redan från och med ingången av 2023. Således bör bestämmelserna om substitutionsprincipen i elskattelagen och bränsleskattelagen preciseras redan i detta skede för att klargöra vilken skattenivå som ska tillämpas på elektrobränslen. Samtidigt kan aktörernas förväntningar om att ett energiskattesystem som stöder utsläppssnålhet tillämpas på nya bränslen stärkas.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att säkerställa ett förutsägbart och EU-rättsligt godtagbart sätt att främja produktionen och användningen av hållbar uppvärmningsbiogas.

Ett ytterligare syfte med propositionen är att samordna energibeskattningen av elektrobränslen med distributionsskyldigheten och samtidigt klargöra vilken skattenivå som ska tillämpas på dem.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

Hållbar uppvärmningsbiogas

I propositionen föreslås det att skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas ska sänkas så att det i stället för full skattebefrielse tas ut punktskatt på hållbar uppvärmningsbiogas. Punktskatten ska i enlighet med den nuvarande miljöbaserade energiskattemodellen bestå av energiinnehållsskatt och koldioxidskatt. Dessutom ska försörjningsberedskapsavgift tas ut på hållbar uppvärmningsbiogas.

För att produktion och användning av hållbar uppvärmningsbiogas ska kunna främjas föreslås det att beloppet av energiinnehållsskatten för hållbar uppvärmningsbiogas med avvikelse från den allmänna skattenivån på 10,33 euro per megawattimme för andra gasformiga drivmedel och uppvärmningsbränslen är 1,20 euro per megawattimme enligt minimiskattenivån i energiskattedirektivet. Skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas minskar alltså från nuvarande 10,33

euro till 9,13 euro per megawattimme. Koldioxidskatten bestämmas i enlighet med energiskatte-modellen så att koldioxidskatten på biogas som uppfyller hållbarhetskriterierna för biobränslen av klass R är halverad. Biogas som är klassad som ett biobränsle av klass T och som framställs av avfall, restprodukter, material som innehåller både cellulosa och lignin samt cellulosa från icke-livsmedel ska vara fri från koldioxidskatt. Största delen av den hållbara uppvärmningsbiogasen omfattas inte av koldioxidskatten.

Att en skattenivå som är lägre än för andra bränslen tillämpas på hållbar uppvärmningsbiogas är godtagbart i EU-rättsligt hänseende på basis av gruppundantagsförordningen. Skattenedsättningen ska således anmälas till Europeiska kommissionen i efterhand, men tillstånd till statligt stöd behöver inte sökas.

Liksom i nuläget ska det enligt elskattelagen på den icke-hållbara biogas som används vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner tas ut energiinnehållsskatt för natur- och biogas på 10,33 euro per megawattimme, full koldioxidskatt och försörjningsberedskapsavgift.

På punktbeskattningen av hållbar uppvärmningsbiogas tillämpas inklusive de redan gällande bestämmelser om punktbeskattning av natur- och biogas vissa förenklade tillstånds- och tillsynsförfaranden som tillämpas på naturgas. På hållbar uppvärmningsbiogas tillämpas också samma bestämmelser om skattebefrielse för småskalig produktion som på trafikbiogas. Enligt de bestämmelserna betraktas som småskalig produktion en anläggning som producerar högst en gigawattimme biogas per år. Biogas som småskaliga biogasproducenter producerar själva och använder i trafiken, i arbetsmaskiner eller vid uppvärmning är skattefri. Likaså ska den biogas som en småskalig biogasproducent överlåter exempelvis till sin granne vara skattefri.

Elektrobränslen

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om substitutionsprincipen i elskattelagen och bränsleskattelagen ska preciseras för att klargöra vilken skattenivå som ska tillämpas på elektrobränslen. I likhet med andra energiprodukter ska skatten i enlighet med elektrobränslets egenskaper bestå av energiinnehålls- och koldioxidskatt samt försörjningsberedskapsavgift.

De förnybara elektrobränslen som avses i 4 § 16 punkten i hållbarhetslagen och som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den lagen ska beskattas enligt den skattenivå för biobränslen av klass T som tillämpas på motsvarande energiprodukt, eftersom en betydande minskning av växthusgasutsläpp uppnås med dem och de är produkter utanför livsmedelsproduktionen. På sådana elektrobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen tillämpas skattenivån för motsvarande fossila bränslen när de används i trafiken, vid uppvärmning eller i arbetsmaskiner.

Övriga förslag

I punktskattelagen och lagen om ändring av punktskattelagen görs det vissa lagtekniska ändringar.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Konsekvenser för statsfinanserna

Sänkningen av skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas ökar statens skatteinkomster med cirka en miljon euro på 2023 års nivå.

Genom den föreslagna ändringen undviker man de kostnader som orsakas av den offentliga sektorn av fullgörandet, förvaltningen och övervakningen av de obligatoriska miljöavtal som utgör villkor för tillstånd till statligt stöd.

Vilka konsekvenser de föreslagna preciseringarna av beskattningen av elektrobränslen har för statens skatteinkomster beror på hur den skattepliktiga förbrukningen av elektrobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna utvecklas. Eftersom den skattepliktiga förbrukningen av elektrobränslen uppskattas vara liten, kommer konsekvenserna för skatteinkomsterna att vara små under de närmaste åren. Konsekvenserna på längre sikt är förenade med större osäkerhet på grund av osäkerheten vad gäller lönsamheten i produktionen av elektrobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna.

Konsekvenser för företagen

Eftersom utbudet av biogas är begränsat i förhållande till efterfrågan på gas, bestäms marknadspriset på biogas inte utifrån dess produktions- och skattekostnader, utan enligt det viktigaste konkurrerande bränslets, det vill säga naturgas, driftskostnader. Kostnaderna för naturgas när den används vid uppvärmning, inbegripet partipriset, utsläppsrätten och punktskatten, kan på basis av futurerna för naturgas bedömas under flera års tid överskrida 100 euro per megawattimme, uttryckt i det undre värmevärdet. Den föreslagna ändringen påverkar inte driftskostnaderna för naturgas. Således bedöms de ändringar som gäller hållbar uppvärmningsbiogas inte påverka det skattepliktiga marknadspriset på biogas.

Den föreslagna ändringens konsekvenser för biogasens konkurrenskraft och det pris som producenterna får är små. Den föreslagna ändringen kan under de närmaste åren sänka det pris som biogasproducenterna får med högst cirka 1,3 euro per megawattimme, det vill säga med cirka en procent, när minimiskatten enligt energiskattedirektivet och försörjningsberedskapsavgiften enligt elskattelagen beaktas. Detta är betydligt mindre än vad ökningen av kostnaderna för användningen av naturgas och andra fossila bränslen har höjt priset under den senaste tiden. Till exempel det skattefria partipriset på naturgas har under ett år stigit med över 100 euro per megawattimme och priset på utsläppsrätten har stigit med cirka 50 euro per ton koldioxid, vilket motsvarar cirka 10 euro per megawattimme. Dessutom har skattenivån för naturgas stigit med cirka 2,7 euro per megawattimme jämfört med 2020.

Genom den föreslagna ändringen undviker de som använder hållbar uppvärmningsbiogas de åtgärder enligt miljöskyddsavtal som behövs för att förutsättningarna för tillstånd till statligt stöd ska uppfyllas och det administrativa arbetet i anslutning till dem. Ändringen förbättrar dessutom biogasanvändarnas säkerhet om att skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas är EU-rättsligt godtagbart, vilket gör biogasen mer attraktiv. Dessutom ökar den föreslagna ändringen företagets rättssäkerhet.

Eftersom investeringarna i med fast biomassa driven fjärrvärmeproduktion, industriell värme- eller värmepumpsteknik i allmänhet är klart lönsammare än värmeanläggningar som drivs med biogas, kan de föreslagna ändringarna inte ha någon betydande inverkan på investeringarna i olika tekniker. När användningen av gas och andra fossila bränslen vid uppvärmning minskar på längre sikt påverkas efterfrågan på biogas och lönsamheten hos investeringar i biogas sannolikt mer av processanvändningen inom industrin, där det är svårare att ersätta gas med annan teknik eller andra bränslen, än av användningen vid uppvärmning. Inga ändringar föreslås i beskattningen av processanvändningen.

Ändringen kommer i praktiken knappast att öka företagens administrativa börda på grund av beskattningen, eftersom både skattepliktig biogas och skattefri biogas sedan ingången av 2022 har omfattats av skattedeklarations- och tillsynsförfarandena inom punktbeskattningen.

Konsekvenser för myndigheterna

Genomförandet av de föreslagna ändringarna förutsätter systemändringar inom Skatteförvaltningen, och deras kostnadseffekt av engångsnatur är cirka 75 000 euro. Skatteförvaltningen har uppskattat att ändringarna medför en engångsökning av arbetsmängden med ett årsverke och en permanent ökning med 0,5 årsverken.

Konsekvenser för klimatet och miljön

De föreslagna ändringarna av beskattningen av biogas bedöms inte ha några betydande klimat- och miljökonsekvenser, eftersom minskningen av skattestödet för biogas är liten och kompenseras av att kostnaderna för de konkurrerande bränslena stiger samt av att rättssäkerheten för de företag som använder biogas förbättras.

När det gäller elektrobränslen är konsekvenserna på lång sikt dock förenade med osäkerhet. Det är osäkert om användningen av elektrobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna minskar växthusgaserna inom trafiken och vid uppvärmning globalt sett, eftersom utsläppen från användningen av annan transport- och uppvärmningsteknik och andra bränslen, såsom elbilar, värmepumpar och fast biomassa, kan vara lägre på grund av högre energieffektivitet. Även om användningen av elektrobränslen inom trafiken och vid uppvärmning ersätter användningen av fossila bränslen eller flytande biobränslen inom trafiken och vid uppvärmning, kan en styrning av elektrobränslen till användning inom trafiken och vid uppvärmning på motsvarande sätt minska användningen av elektrobränslen eller väte i industriella processer.

Konsekvenser för hushållen

De föreslagna ändringarna beräknas inte ha några konsekvenser för hushållen.

5 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Afry Oy gjorde våren 2021 på uppdrag av Finsk Energiindustri rf [en utredning](#) om stödmekanismer för biogas i olika länder i Europa. I utredningen har också beskattningen av biogas som används vid uppvärmning bedömts. I utredningen behandlas Danmark, Nederländerna, Frankrike, Sverige, Tyskland och Italien. En lindrig beskattning av uppvärmningsbiogas och skattebefrielse för småskalig produktion i kombination med andra än skattemässiga stödåtgärder verkar enligt utredningen vara lösningen i de flesta länder som utredningen omfattat.

Danmark har slopat skattebefrielsen för biogas och beskattar blandningen av natur- och biogas i överföringsnätet som naturgas. Endast hundraprocentig biogas utanför nätet beskattas som biogas. Orsaken till lösningen har varit osäkerheter och problem som gäller det tekniska genomförandet av beskattningen av gasblandningen och EU-rättsliga frågor. I Danmark har man som åtgärd för att främja biogasen och rikta in den på inhemsk produktion tagit i bruk andra stödförfaranden än skattestöd för biogas.

I Sverige är biogas skattefri och naturgas beskattas inom trafiken med cirka 22 euro per megawattimme och när den används i arbetsmaskiner eller vid uppvärmning med cirka 6–30 euro per megawattimme beroende på användningsområdet, så att skattenivån är lägst för anläggningar

som omfattas av utsläppshandeln. Det har beviljats tillstånd till statligt stöd för skattebefrielse för biogas. Eftersom tillståndet har beviljats på basis av de tidigare riktlinjerna för statligt stöd till klimat, miljöskydd och energi, kan det inte direkt uppskattas hur de nya riktlinjerna kommer att tillämpas på de statliga stöd som används i olika medlemsstater och bedömningen av nya stödsystem. Stödsystemet i ett annat land räcker inte heller som motivering till systemet i Finland, om det innehåller regelvidrigt stöd.

6 Remissvar

Det lämnades in 20 utlåtanden om det utkast till proposition som var på remiss. Propositionen har kompletterats och preciserats utifrån utlåtandena.

Den skatteändring som gäller hållbar biogas som används vid uppvärmning och i arbetsmaskiner fick både understöd och kritik. I utlåtandena togs det i stor utsträckning upp att oförutsägheten i fråga om och ändringar i skattelösningarna för biogas för sin del har försatt branschen i en osäker situation samt hindrat såväl branschen som dess investeringar från att utvecklas. Flera remissinstanser efterlyste förutsäghet och hållbara skattelösningar för biogassektorn. I flera utlåtanden understöddes också en enhetlig och teknikneutral beskattning av olika bränslen, vilket propositionen ansågs främja.

I utlåtandena från bland annat arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, Finsk Energiindustri rf, Finlands näringsliv rf och Gasum Oy påpekas det att hållbar uppvärmningsbiogas inte bör påföras skatt och att det i nuläget inte heller i övrigt bör vidtas åtgärder som försvagar biogasens ställning som uppvärmningsbränsle. Utöver de ovan nämnda framförde bland annat Skogsindustrin rf, Finsk Handel rf, Bioenergi rf och Tekniska Handelsförbundet rf på allmän nivå sin oro för biogasens konkurrenskraft, att investeringsbeslut fördröjs och att minskat skattestöd kan leda till att priset på biogas stiger och därmed till att efterfrågan minskar. I utlåtandena framfördes det inga närmare uppskattningar av hur mycket biogasens konkurrenskraft har förändrats i och med prisökningen på fossila bränslen och utsläppsrätten samt ändringarna i energiskatten jämfört med minskningen av skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas.

Kommunikationsministeriet och arbets- och näringsministeriet ansåg att förslaget om att minska skattestödet för biogas strider mot de riktlinjer som fastställts i regeringens klimat- och energistrategi och i den klimatpolitiska planen på medellång sikt samt försvagar de åtgärder som föreslås i dem.

Med undantag för enstaka mer kritiska utlåtanden ansåg majoriteten av remissinstanserna att en skatt enligt minimiskattenivån i energiskattedirektivet dock är en godtagbar och motiverad lösning, i synnerhet om man genom den undviker osäkerheterna avseende den EU-rättsliga godtagbarheten. I flera utlåtanden ansågs det vara förståeligt att det av EU-skäl finns tryck på att minska skattestödet och betonades de fördelar som uppnås med rättssäkerhet och en bestående lösning. I de utlåtanden som förhöll sig reserverat förordades dessutom en linje där skattestödet för biogas av nödvändighetsskäl minskas så litet som möjligt. I utlåtandena ansågs det också viktigt att Finland konsekvent och långsiktigt främjar användningen av hållbar biogas vid uppvärmning och i arbetsmaskiner samt som helhet förbättrar rättssäkerheten och förutsägheten i verksamhetsmiljön.

De ändringar som gäller beskattningen av elektrobränslen ansågs nästan utan undantag vara förtydligande. Att väte förblir skattefritt ansågs också vara en bra lösning som är värd att understödja. I arbets- och näringsministeriets utlåtande föreslogs det att utsläppsfri, icke-förnybar el i beskattningen av elektrobränslen bör behandlas på motsvarande sätt som förnybar el. Förslaget har samband med beredningen av ett förslag till ändring av energiskattedirektivet som

gäller elektrobränslen, och det granskas i det skede då förslagen till ändring av energiskattedirektivet har klarnat. En central förutsättning för att en sänkning av koldioxidskatten ska vara gemenskapsrättsligt godtagbar är hållbarhet, och EU-regleringen om detta är delvis öppen. Således är det inte heller möjligt att i den nationella hållbarhetslagstiftningen identifiera sådan el som avses i arbets- och näringsministeriets utlåtande. När hållbarhetsfrågorna har lösts, kan man noggrannare bedöma hur den el som avses i utlåtandet kan beaktas i energibeskattningen.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

2 §. I paragrafen finns definitioner av produkter som omfattas av punktskatt och försörjningsberedskapsavgift samt definitioner av vissa andra i lagen avsedda begrepp. I 14 b-punkten definieras de förkortningar som används i samband med produktnamnen i skattetabellerna i bilagan till lagen. Till 14 b-punkten fogas en ny c-underpunkt. Med förkortningen H avses biogas som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer. Energiinnehållsskatten på sådan biogas ska fastställas enligt EU:s minimiskattenivå när biogasen är hållbar på det sätt som avses i lagen.

2 a §. I paragrafen föreskrivs det om substitutionsprincipen för de produkter som omfattas av tillämpningsområdet för elskattelagen. Paragrafens tillämpningsområde ska i enlighet med kraven och tillämpningspraxis i energiskattedirektivet preciseras så att paragrafen också tillämpas på motorbränslen, såsom bränslen som används i förbränningsmotorer i fordon och arbetsmaskiner. Bränslen som används i bränsleceller ska fortfarande inte omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelsen om ersättningsprincipen. Till 2 mom. fogas en precisering av den skattenivå som ska tillämpas på elektrobränslen som omfattas av tillämpningsområdet för elskattelagen. På elektrobränslen som avses i 4 § 16 punkten i hållbarhetslagen ska tillämpas vad som i skattetabellen i bilagan föreskrivs om skattenivån på motsvarande produkt av klass T. Den sänkta koldioxidskatten kan tillämpas endast på de produkter som är hållbara i enlighet med EU:s hållbarhetslagstiftning och den nationella hållbarhetslagstiftningen. På sådana elektrobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen ska tillämpas skattenivån för motsvarande fossila uppvärmningsbränsle. Exempelvis ska skattenivån för biogas av klass T tillämpas på hållbar elektrometan. På elektrometan som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt hållbarhetslagen ska tillämpas skattenivån för naturgas.

8 b §. Till paragrafen fogas en ny 8 b § i stället för den 8 b § som upphävts genom lag 1168/2002. I paragrafen föreslås bestämmelser om ett undantag från de produkter som ska beaktas vid beräkningen av den i 8 a § avsedda skatteåterbäringen till energiintensiva företag. Energiinnehållsskatten på hållbar uppvärmningsbiogas ska fastställas till EU:s minimiskattenivå. Eftersom skatten på hållbar uppvärmningsbiogas inte kan underskrida EU:s miniminivå, kan hållbar uppvärmningsbiogas och beloppet av de punktskatter som betalats på den inte beaktas vid beräkningen av skatteåterbäringen på motsvarande sätt som i fråga om de bränslen som avses i 8 a §. Det är dock fråga om ett undantag på kort sikt, eftersom skatteåterbäringen till energiintensiva företag i enlighet med vad som tidigare föreskrivits slopas stegvis genom att stödet sänks så att för 2025 betalas återbäring inte längre.

20 b §. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med stöd av vilket det möjliggörs att det skattestöd som är en följd av den lägre skattenivån för hållbar uppvärmningsbiogas kan återkrävas av en sådan användare som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller av en användare som enligt artikel 1.4

a i den förordningen är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Arrangemanget motsvarar det förfarande som energiskattelagstiftningen möjliggör vid beskattningen av el och där olagligt stöd tas ut hos den egentliga stödmottagaren, det vill säga industriföretaget, och inte enbart hos den skattskyldige, det vill säga nätinnehavaren.

21 §. I paragrafen föreskrivs det om sådan användning av naturgas som är fri från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift. Det föreslås att paragrafen ändras så att i 1 mom. upphävs den gällande 5 punkten som gäller skattebefrielse för hållbar biogas som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer. I fortsättningen ska sådan biogas vara skattepliktig, men med avvikelse från andra uppvärmningsbränslen ska skattenivån bestämmas enligt minimiskattenivån i EU:s energiskattedirektiv.

De övriga punkterna i 1 mom. föreslås förbli i kraft med motsvarande sakinnehåll som i nuläget.

I 2 mom. stryks som onödig hänvisningen till den 5 punkt i 1 mom. som det föreslås att ska upphävas.

22 §. I paragrafen föreskrivs det om förfarandet för återbäring av punktskatt.

Paragrafen ändras så att det till den fogas ett nytt 2 mom. som gäller skatteåterbäring i de situationer där biogas har anskaffats med en högre skatt, men biogasen dock har använts för ändamål enligt en lägre skattenivå. Då verkställs skattesänkningen genom att skillnaden mellan den högre och lägre skattenivån återbärs till användaren på ansökan. En situation som avses i momentet kan uppkomma till exempel om ett oregistrerat distributionsnät anskaffar biogas från ett överföringsnät och använder den för uppvärmning.

Paragrafens 1 mom. ändras inte jämfört med nuläget. Paragrafens gällande 2 mom. blir nytt 3 mom. och det gällande 3 mom. blir nytt 4 mom. Till paragrafens nya 3 mom. fogas en hänvisning till biogas så att momentet innehåller en hänvisning till både biogas och naturgas. Ändringen är av förfarandeteknisk natur och gör det möjligt att bevilja återbäring också för biogas.

23 §. I paragrafen föreskrivs det om de bestämmelser i punktskattelagen som inte tillämpas på elström, bräntorv, tallolja, stenkol och naturgas. Det föreslås att biogas fogas till 2 mom.

26 a §. I paragrafen föreskrivs det om tillämpningen av vissa av EU:s bestämmelser om statligt stöd på energiskattestöd. Enligt EU:s regler om statligt stöd får sådant skattestöd som ska betraktas som statligt stöd inte beviljas företag som på det sätt som avses i bestämmelserna är i ekonomiska svårigheter eller som är föremål för ett sådant betalningskrav som avses i bestämmelserna. I paragrafen stryks hänvisningen till den 21 § 1 mom. 5 punkt som ska upphävas. Till paragrafen fogas skattestöd för hållbar uppvärmningsbiogas enligt den nya gruppundantagsförordningen genom en hänvisning till produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 och till produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan till lagen.

26 b §. I paragrafen föreskrivs det om de skattskyldigas och stödmottagarnas skyldighet att specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelser av el enligt skattetabell II och användning av biogas. I paragrafen stryks hänvisningen till den 21 § 1 mom. 5 punkt som ska upphävas. Paragrafen preciseras så att den täcker skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas enligt den nya gruppundantagsförordningen. Därför fogas till paragrafen en hänvisning till produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 och till produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan till lagen.

Bilagan. I skattetabellerna i bilagan till lagen föreskrivs det om skattenivåerna för energiprodukter. Skattetabell 1 innehåller skattenivåerna för stenkol och gasformiga bränslen. Till tabellen fogas som en ny produktgrupp sådan biogas med förkortningen H som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer. Skattenivåerna för biogas som används i trafiken ändras inte.

Skattetabell 2 där det föreskrivs om skattenivåerna för elström, tallolja och brännrotv ändras inte.

Bestämmelser om nedsatt energiinnehållsskatt på bränslen som används vid kombinerad el- och värmeproduktion finns i skattetabell 3, till vilken skattenivåerna för nya biogaser med förkortning H fogas. Eftersom energiinnehållsskatten på hållbar uppvärmningsbiogas ska fastställas till EU:s minimiskattenivå, kan energiinnehållsskatten inte sänkas på motsvarande sätt som för de andra bränslen som anges i skattetabellen. I skattetabellen stryks dessutom som onödiga produktgrupp 5a, 6a och 7a, vilka har samband med den tidigare fulla skattebefrielsen för biogas.

7.2 Lagen om punktskatt på flytande bränslen

2 a §. I paragrafen föreskrivs det om substitutionsprincipen för de produkter som omfattas av tillämpningsområdet för bränsleskattelagen. Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. genom vilket den skattenivå som ska tillämpas på de elektrobränslen som omfattas av tillämpningsområdet för bränsleskattelagen preciseras på motsvarande sätt som i bestämmelsen om substitutionsprincipen i elskattelagen. Den sänkta koldioxidskatten ska tillämpas på de produkter som är hållbara i enlighet med EU:s hållbarhetslagstiftning och den nationella hållbarhetslagstiftningen.

7.3 Punktskattelagen

82 §. Oegentligt förfarande. I paragrafen föreskrivs det om oegentligt förfarande. I 4 mom. preciseras i och med lagen om ändring av punktskattelagen (1213/2021) hänvisningen till 75 § 1 mom. så att den också gäller 75 § 3 mom. Dessutom preciseras i 4 mom. för tydlighetens skull hänvisningen till 78 § med en hänvisning också till 80 §, där det föreskrivs om förfarandet vid distansförsäljning enligt 79 §. Till andra delar ändras momentet inte.

98 a §. Stödmottagarens anmälningsskyldighet. I paragrafen föreskrivs det om stödmottagarens anmälningsskyldighet, med vilken skyldigheten enligt EU:s regler om statligt stöd att iakta öppenhet i fråga om stöd fullgörs. I 2 mom. 1 punkten stryks hänvisningen till den 21 § 1 mom. 5 punkt i elskattelagen som ska upphävas. Paragrafens 2 mom. 1 punkt ändras så att den täcker skattestödet för hållbar uppvärmningsbiogas enligt den nya gruppundantagsförordningen. Därför fogas till 2 mom. 1 punkten en hänvisning till produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 och till produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan till elskattelagen.

7.4 Lagen om ändring av lagen om ändring av punktskattelagen

51 §. Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande. I 1 mom. föreskrivs det om vilka avgångs- och destinationsorter harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas mellan under ett uppskovsförfarande. Till 1 mom. 1 punkten ska det på motsvarande sätt som i den gällande punktskattelagen fogas ett omnämnande av en tillfälligt registrerad mottagare. Tilläggat är en teknisk korrigering, eftersom omnämmandet oavsiktligt saknas i 51 § 1 mom. 1 punkten i lagen om ändring av punktskattelagen (1213/2021).

8 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 1 januari 2023.

Bestämmelserna i 82 § 4 mom. i lagen om ändring av punktskattelagen samt lagen om ändring av lagen om ändring av punktskattelagen träder dock i kraft den 13 februari 2023. Detta beror på att ändringarna gäller de genomförandeåtgärder som avses i rådets direktiv (EU) 2020/262 om allmänna regler för punktskatt (omarbetning). De ändringar som direktivet förutsätter behandlas i detalj i regeringens proposition RP 190/2021 rd. De ändringar som avses i den nämnda propositionen träder också i kraft den 13 februari 2023.

9 Förhållande till andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2023 och avses bli behandlad i samband med den.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 21 § 1 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 1215/2021,
ändras 2 a §, 21 § 2 mom., 22 §, 23 § 2 mom., 26 a §, 26 b § 1 mom. samt bilagan, sådana de lyder, 2 a och 22 § och 23 § 2 mom. i lag 768/2020 samt 21 § 2 mom., 26 a §, 26 b § 1 mom. och bilagan i lag 1215/2021, och
fogas till 2 § 14 b-punkten, sådan den lyder i lag 1215/2021, en ny c-underpunkt, till 20 b §, sådan den lyder i lag 1215/2021, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 8 b § i stället för den 8 b § som upphävts genom lag 1168/2002,

2 §

I denna lag avses med

14 b) *förkortningen*

c) *H* biogas som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer,

2 a §

För de kolväten i gasform eller fast form som inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan till lagen ska skatt betalas på grundval av kolvätets användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

På skattenivån för i 4 § 16 punkten i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen avsedda förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabell 1 och 3 i bilagan föreskrivs om motsvarande skatt på en produkt för vilken förkortningen T används. På skattenivån för sådana förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den ovannämnda lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabell 1 och 3 föreskrivs om skatten på motsvarande fossila uppvärmningsbränsle.

Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 och 2 mom. för uppvärmning eller motordrift.

8 b §

Vid beräkningen av den återbäring som avses i 8 a § beaktas inte produkter i produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 eller produkter i produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 eller beloppet av de punktskatter som betalats på dem.

20 b §

Om ett företag är i ekonomiska svårigheter på det sätt som avses i 26 a § eller är föremål för kommissionens betalningskrav som avses i 26 a §, ska företaget betala skatt och försörjningsberedskapsavgift

1) enligt produktgrupp 8 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 8a i skattetabell 3,

2) enligt produktgrupp 6 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 9 i skattetabell 1 eller produktgrupp 9a i skattetabell 3, eller

3) enligt produktgrupp 7 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 10 i skattetabell 1 eller produktgrupp 10a i skattetabell 3.

21 §

Fritt från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift är

1) natur- och biogas som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,

2) natur- och biogas som används som energikälla vid oljeraffineringsprocessen,

3) natur- och biogas som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion, med undantag av elproduktion som avses i 1 § 3 mom. och 2 § 5 b-punkten,

4) natur- och biogas som används i fartygstrafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar,

6) biogas som en småskalig biogasproducent har producerat och som inte överförs till ett överföringsnät för naturgas eller till ett skattefritt distributionsnät, till en biogasproducent eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen,

7) biogas som en biogasproducent eller en småskalig producent överför till ett överföringsnät för naturgas, till ett skattefritt distributionsnät eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen.

Naturgasnätsinnehavare, registrerade distributionsnätsinnehavare, biogasproducenter, småskaliga biogasproducenter och godkända upplagshavare får överlåta natur- och biogas skattefritt, om mottagaren är en registrerad användare eller om natur- eller biogasen överlåts för att användas för det ändamål som nämns i 1 mom. 4 punkten.

22 §

Den i 4 § 5 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för natur- och biogas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Om skatt på biogas har betalats enligt produktgrupp 6 eller 7 i skattetabell 1, men biogasen har använts för ändamål enligt produktgrupp 9 eller 10, genomförs skattesänkningen så att av skatten återbärs skillnaden mellan produktgrupperna 6 och 9 eller skillnaden mellan produktgrupperna 7 och 10 till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas och biogas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas och biogas som använts under januari–juni respektive juli–december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetabell som gällde när produkterna anskaffades. Skatteåterbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

23 §

På stenkol, biogas och naturgas tillämpas inte de bestämmelser i 9 kap. i punktskattelagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2, 3 och 5 mom. samt i 4 a § och den skatteåterbäring som avses i 8 a § beviljas inte till företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller till företag som enligt artikel 1.4 a i den förordningen är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Motsvarande bestämmelser tillämpas i enlighet med EU:s regler om statligt stöd på biogas enligt produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 i bilagan och produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan.

26 b §

En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelse av el enligt 4 § 2 och 3 mom. och 4 a §. Innehavare av naturgasöverföringsnät, registrerade distributionsnätinnehavare, godkända upplagshavare, registrerade användare och biogasproducenter ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelser av biogas som avses i produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 i bilagan och produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan. Även den som överlåter nämnda el eller biogas vidare till andra stödmottagare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om dessa överlåtelser. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

SKATTETABELL 1

Produkt	Produkt-grupp	Energiinne-hållsskatt	Koldiox-idsskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbriketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas, euro/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas R, euro/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biogas T, euro/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414
Biogas H, euro/MWh ¹⁾	8	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas H R, euro/MWh ⁴⁾	9	1,20	6,47	0,084	7,754
Biogas H T, euro/MWh ⁵⁾	10	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 21,062 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 15,227 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 9,392 euro/MWh

⁴⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 6,993 euro/MWh

⁵⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 1,158 euro/MWh

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt-grupp	Energiskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	2,24	0,013	2,253
– skatteklass II	2	0,05	0,013	0,063
Tallolja cent/kg	3	30,54	0,00	30,54
Bräntorv euro/MWh	4	5,70	0,00	5,70

SKATTETABELL 3 KOMBINERAD EL- OCH VÄRMEPRODUKTION

Produkt	Produkt-grupp	Energiskatt	Energiinne-hållsskatt	Koldiox-idsskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbriketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724

Tallolja cent/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Bränttorv euro/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biogas H, euro/MWh ¹⁾	8a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biogas H R, euro/MWh ²⁾	9a	0,00	1,20	6,47	0,084	7,754
Biogas H T, euro/MWh ³⁾	10a	0,00	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 14,181 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 6,993 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 1,158 euro/MWh

2.

Lag

om ändring av 2 a § i lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 2 a §, sådan den lyder i lag 767/2020, som följer:

2 a §

För de flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan ska skatt betalas på grundval av bränslets användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

På skattenivån för i 4 § 16 punkten i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen avsedda förnybara flytande bränslen av icke-biologiskt ursprung som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabellerna i bilagan föreskrivs om motsvarande skatt på en produkt för vilken förkortningen T används. På skattenivån för sådana förnybara flytande bränslen av icke-biologiskt ursprung som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den ovannämnda lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabellerna föreskrivs om skatten på motsvarande fossila bränsle.

För produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym ska betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i skattetabellen.

För sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning ska betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana gasformiga eller fasta bränslen för vilka det föreskrivs om punktskatteplikt i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 82 och 98 a § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i punktskattelagen (182/2010) 82 § 4 mom. och 98 a § 2 mom.,
sådana de lyder, 82 § 4 mom. i lag 766/2020 och 98 a § 2 mom. i lag 1219/2021, som följer:

82 §

Oegentligt förfarande

I denna paragraf avses med oegentlighet en situation där det förfarande som avses i 78 eller 80 § inte har iakttagits under flyttning av de punktskattepliktiga produkter som avses i 75 § 1 och 3 mom. eller 79 § 1 mom. och flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna på grund av detta inte avslutats i enlighet med vad som föreskrivs.

98 a §

Stödmottagarens anmälningsskyldighet

Anmälningsskyldigheten gäller stöd som det föreskrivs om i

- 1) 4 § 2, 3 och 5 mom., 4 a och 8 a § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen samt i produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 och produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan till den lagen,
- 2) 4 § 2 mom. i lagen om punktskatt på flytande bränslen,
- 3) 4 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006).

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 82 § 4 mom. träder dock i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 51 § i lagen om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ändring av punktskattelagen (1213/2021) 51 § 1 mom. 1 punkten som följer:

51 §

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

Harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas under ett uppskovsförfarande inom unionens territorium eller, om produkterna flyttas via ett tredjeland eller ett tredjeteritorium,

1) från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, till en registrerad mottagare, till en tillfälligt registrerad mottagare, till en exportplats eller till ett i tullagstiftningen avsett utförseltullkontor, som samtidigt är avgångstullkontor vid förfarandet för extern transitering,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 19 september 2022

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko

1.

Lag

om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 21 § 1 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 1215/2021,
ändras 2 a §, 21 § 2 mom., 22 §, 23 § 2 mom., 26 a §, 26 b § 1 mom. samt bilagan, sådana de lyder, 2 a och 22 § och 23 § 2 mom. i lag 768/2020 samt 21 § 2 mom., 26 a §, 26 b § 1 mom. och bilagan i lag 1215/2021, och
fogas till 2 § 14 b-punkten, sådan den lyder i lag 1215/2021, en ny c-underpunkt, till 20 b §, sådan den lyder i lag 1215/2021, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 8 b § i stället för den 8 b § som upphävts genom lag 1168/2002,

Gällande lydelse

2 §
I denna lag avses med

14 b) *förkortningen*

2 a §
För sådana kolväten i gasform och fast form som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning ska det betalas skatt enligt skattesatsen för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Föreslagen lydelse

2 §
I denna lag avses med

14 b) *förkortningen*

c) *H* biogas som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer,

2 a §
För *de* kolväten i gasform *eller* fast form som *inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan till lagen ska skatt betalas på grundval av kolvätets användningsändamål enligt skattenivån* för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

På skattenivån för i 4 § 16 punkten i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen avsedda förnybara flytande och gasformiga bränslen av icke-biologiskt ursprung som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabell 1 och 3 i bilagan föreskrivs om motsvarande skatt på en produkt för vilken förkortningen T används. På skattenivån för sådana förnybara flytande och gasformiga

Gällande lydelse

Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 mom. för uppvärmning.

21 §

Fritt från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift är

- 1) natur- och biogas som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,
- 2) natur- och biogas som används som energikälla vid oljeraffineringsprocessen,
- 3) natur- och biogas som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion, med undantag

Föreslagen lydelse

bränslen av icke-biologiskt ursprung som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den ovannämnda lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabell 1 och 3 föreskrivs om skatten på motsvarande fossila uppvärmningsbränsle.

Skattskyldig är den som överlåter eller själv använder bränslen som avses i 1 och 2 mom. för uppvärmning eller motordrift.

8 b §

Vid beräkningen av den återbäring som avses i 8 a § beaktas inte produkter i produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 eller produkter i produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 eller beloppet av de punktskatter som betalats på dem.

20 b §

Om ett företag är i ekonomiska svårigheter på det sätt som avses i 26 a § eller är föremål för kommissionens betalningskrav som avses i 26 a §, ska företaget betala skatt och försörjningsberedskapsavgift

1) enligt produktgrupp 8 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 8a i skattetabell 3,

2) enligt produktgrupp 6 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 9 i skattetabell 1 eller produktgrupp 9a i skattetabell 3, eller

3) enligt produktgrupp 7 i skattetabell 1, om företaget har anskaffat biogas enligt produktgrupp 10 i skattetabell 1 eller produktgrupp 10a i skattetabell 3.

21 §

Fritt från punktskatt och försörjningsberedskapsavgift är

- 1) natur- och biogas som används såsom råvara eller hjälpprodukt vid industriell produktion eller direkt vid första användningen då en vara tillverkas,
- 2) natur- och biogas som används som energikälla vid oljeraffineringsprocessen,
- 3) natur- och biogas som används vid elproduktion och vid idriftsättning, urdrifttagning eller upprätthållande av produktionsberedskap för separat elproduktion, med undantag

Gällande lydelse

av elproduktion som avses i 1 § 3 mom. och 2 § 5 b-punkten,

4) natur- och biogas som används i fartygs- trafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar,

5) *hållbar biogas som avses i 2 § 14 b-punkten och som används vid uppvärmning, i arbetsmaskiner eller i fast installerade motorer,*

6) biogas som en småskalig biogasproducent har producerat och som inte överförs till ett överföringsnät för naturgas eller till ett skattefritt distributionsnät, till en biogasproducent eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen,

7) biogas som en biogasproducent eller en småskalig producent överför till ett överföringsnät för naturgas, till ett skattefritt distributionsnät eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen.

Naturgasnätsinnehavare, registrerade distributionsnätsinnehavare, biogasproducenter, småskaliga biogasproducenter och godkända upplagshavare får överlåta natur- och biogas skattefritt, om mottagaren är en registrerad användare eller om natur- eller biogasen överläts för att användas för det ändamål som nämns i 1 mom. 4 och 5 punkten.

22 §

Den i 4 § 5 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för natur- och biogas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas som använts under januari–juni respektive juli–december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen förutsätter att sökanden lägger

Föreslagen lydelse

av elproduktion som avses i 1 § 3 mom. och 2 § 5 b-punkten,

4) natur- och biogas som används i fartygs- trafik som drivmedel för andra fartyg än privata fritidsbåtar,
(upphävs)

6) biogas som en småskalig biogasproducent har producerat och som inte överförs till ett överföringsnät för naturgas eller till ett skattefritt distributionsnät, till en biogasproducent eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen,

7) biogas som en biogasproducent eller en småskalig producent överför till ett överföringsnät för naturgas, till ett skattefritt distributionsnät eller till ett skatteupplag som avses i punktskattelagen.

Naturgasnätsinnehavare, registrerade distributionsnätsinnehavare, biogasproducenter, småskaliga biogasproducenter och godkända upplagshavare får överlåta natur- och biogas skattefritt, om mottagaren är en registrerad användare eller om natur- eller biogasen överläts för att användas för det ändamål som nämns i 1 mom. 4 punkten.

22 §

Den i 4 § 5 mom. avsedda skattesänkningen och den i 21 § avsedda skattefriheten kan genomföras så att den skatt som betalats för natur- och biogas helt eller delvis återbärs till användaren på ansökan.

Om skatt på biogas har betalats enligt produktgrupp 6 eller 7 i skattetabell 1, men biogasen har använts för ändamål enligt produktgrupp 9 eller 10, genomförs skattesänkningen så att av skatten återbärs skillnaden mellan produktgrupperna 6 och 9 eller skillnaden mellan produktgrupperna 7 och 10 till användaren på ansökan.

Ansökan om återbäring kan avse den naturgas och biogas som har använts under ett kalenderår eller separat den naturgas och biogas som använts under januari–juni respektive juli–december. Återbäring ska sökas inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar en ovan avsedd period. Återbäringen för-

Gällande lydelse

fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetablell som gällde när produkterna anskaffades. Skatteåterbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

23 §

På stenkol och naturgas tillämpas inte de bestämmelser i 9 kap. i punktskattelagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2, 3 och 5 mom. samt i 4 a § och den skatteåterbäring som avses i 8 a § beviljas inte till företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller till företag som enligt artikel 1.4 a i den förordningen är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Motsvarande bestämmelser tillämpas i enlighet med EU:s regler om statligt stöd på den skattefrihet som avses i 21 § 1 mom. 5 punkten.

26 b §

En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelse av el enligt 4 § 2 och 3 mom. och 4 a §. Innehavare av naturgasöverföringsnät, registrerade distributionsnätsinnehavare, godkända upplagshavare, registrerade användare och biogasproducenter ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelser enligt 21 § 1 mom. 5 punkten. Även den som överlåter nämnda el eller biogas vidare till andra stödmottagare ska årligen

Föreslagen lydelse

utsätter att sökanden lägger fram en tillförlitlig redogörelse för den skattefria användningen av produkterna. Skatteåterbäring betalas ut enligt den skattetablell som gällde när produkterna anskaffades. Skatteåterbäring betalas inte ut, om det belopp som ska återbetalas är mindre än 330 euro.

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 83 a § i punktskattelagen.

23 §

På stenkol, *biogas* och naturgas tillämpas inte de bestämmelser i 9 kap. i punktskattelagen som gäller den anmälan som ska göras till Skatteförvaltningen innan flyttningen påbörjas.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2, 3 och 5 mom. samt i 4 a § och den skatteåterbäring som avses i 8 a § beviljas inte till företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller till företag som enligt artikel 1.4 a i den förordningen är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Motsvarande bestämmelser tillämpas i enlighet med EU:s regler om statligt stöd på *biogas enligt produktgrupp 9 och 10 i skattetablell 1 i bilagan och produktgrupp 9a och 10a i skattetablell 3 i bilagan*.

26 b §

En elnätsinnehavare, en elproducent och en innehavare av skattefritt ellager ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelse av el enligt 4 § 2 och 3 mom. och 4 a §. Innehavare av naturgasöverföringsnät, registrerade distributionsnätsinnehavare, godkända upplagshavare, registrerade användare och biogasproducenter ska årligen specifikt för varje stödmottagare lämna Skatteförvaltningen uppgifter om överlåtelser *av biogas som avses i produktgrupp 9 och 10 i skattetablell 1 i bilagan och produktgrupp 9a och 10a i skattetablell 3*

Gällande lydelse

lämna Skatteförvaltningen uppgifter om dessa överlåtelser. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Föreslagen lydelse

i bilagan. Även den som överlåter nämnda el eller biogas vidare till andra stödmottagare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om dessa överlåtelser. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas och om förfarandet för lämnande av uppgifterna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Gällande lydelse

SKATTETABELL 1

Produkt	Produkt-grupp	Energiinnehållsskatt	Koldioxidskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbriketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas, euro/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas R, euro/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biogas T, euro/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 21,062 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 15,227 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 9,392 euro/MWh

Föreslagen lydelse

SKATTETABELL 1

Produkt	Produkt-grupp	Energiinnehållsskatt	Koldioxidskatt	Försörjningsberedskapsavgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbriketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	71,45	147,81	1,18	220,44
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas, euro/MWh ¹⁾	5	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas R, euro/MWh ²⁾	6	10,33	6,47	0,084	16,884
Biogas T, euro/MWh ³⁾	7	10,33	0,00	0,084	10,414
Biogas H, euro/MWh ¹⁾	8	10,33	12,94	0,084	23,354
Biogas H R, euro/MWh ⁴⁾	9	1,20	6,47	0,084	7,754
Biogas H T, euro/MWh ⁵⁾	10	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 21,062 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 15,227 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 9,392 euro/MWh

⁴⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 6,993 euro/MWh

⁵⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 1,158 euro/MWh

Gällande lydelse

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt-grupp	Energiskatt	Försörjningsbered-skapsavgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	2,24	0,013	2,253
– skatteklass II	2	0,05	0,013	0,063
Tallolja cent/kg	3	30,54	0,00	30,54
Bräntorv euro/MWh	4	5,70	0,00	5,70

Föreslagen lydelse

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt-grupp	Energiskatt	Försörjningsbered-skapsavgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	2,24	0,013	2,253
– skatteklass II	2	0,05	0,013	0,063
Tallolja cent/kg	3	30,54	0,00	30,54
Bräntorv euro/MWh	4	5,70	0,00	5,70

Gällande lydelse

SKATTETABELL 3 KOMBINERAD EL- OCH VÄRMEPRODUKTION

Produkt	Produkt-grupp	Ener-giskatt	Energiinne-hållsskatt	Koldiox-idskatt	Försörj-ningsbered-skapsavgift	Sam-manlagt
Stenkol, stenkolsbri-ketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Tallolja cent/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Bränttorv euro/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biogas, euro/MWh ¹⁾	5a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biogas R, euro/MWh ²⁾	6a	0,00	2,70	6,47	0,084	9,254
Biogas T, euro/MWh ³⁾	7a	0,00	2,70	0,00	0,084	2,784

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 14,181 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 8,346 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 2,5111 euro/MWh

Föreslagen lydelse

SKATTETABELL 3 KOMBINERAD EL- OCH VÄRMEPRODUKTION

Produkt	Produkt-grupp	Ener-giskatt	Energiinne-hållsskatt	Koldiox-idskatt	Försörj-ningsbered-skapsavgift	Sam-manlagt
Stenkol, stenkolsbri-ketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1a	0,00	18,68	147,81	1,18	167,67
Naturgas, euro/MWh ¹⁾	2a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Tallolja cent/kg	3a	30,54	0,00	0,00	0,00	30,54
Bränttorv euro/MWh	4a	5,70	0,00	0,00	0,00	5,70
Biogas H, euro/MWh ¹⁾	8a	0,00	2,70	12,94	0,084	15,724
Biogas H R, euro/MWh ²⁾	9a	0,00	1,20	6,47	0,084	7,754
Biogas H T, euro/MWh ³⁾	10a	0,00	1,20	0,00	0,084	1,284

¹⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 14,181 euro/MWh

²⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 6,993 euro/MWh

³⁾ Skattenivån uttryckt i det övre värmevärdet sammanlagt 1,158 euro/MWh

2.

Lag

om ändring av 2 a § i lagen om punktskatt på flytande bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 2 a §, sådan den lyder i lag 767/2020, som följer:

Gällande lydelse

2 a §

För de flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan ska skatt betalas på grundval av sitt användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

För produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i skattetabellen.

För sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana gasformiga eller fasta bränslen för vilka det

Föreslagen lydelse

2 a §

För de flytande bränslen som inte har någon skattenivå i den skattetabell som finns i bilagan ska skatt betalas på grundval av bränslets användningsändamål enligt skattenivån för motsvarande motor- eller uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

På skattenivån för i 4 § 16 punkten i lagen om biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen avsedda förnybara flytande bränslen av icke-biologiskt ursprung som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabellerna i bilagan föreskrivs om motsvarande skatt på en produkt för vilken förkortningen T används. På skattenivån för sådana förnybara flytande bränslen av icke-biologiskt ursprung som inte uppfyller hållbarhetskriterierna enligt den ovannämnda lagen och som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning eller motordrift ska tillämpas vad som i skattetabellerna föreskrivs om skatten på motsvarande fossila bränsle.

För produkter som används, är avsedda att användas eller säljs som motorbränslen eller som hjälpprodukt eller tillsatsämne för motorbränsle eller som ämnen som utökar motorbränslets volym ska betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande motorbränsle i skattetabellen.

För sådana kolväten utom torv som används, är avsedda att användas eller säljs för uppvärmning ska betalas skatt enligt skattenivån för motsvarande uppvärmningsbränsle i skattetabellen.

Denna paragraf tillämpas inte på sådana gasformiga eller fasta bränslen för vilka det

Gällande lydelse

föreskrivs om punktskatteplikt i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996).

Föreslagen lydelse

föreskrivs om punktskatteplikt i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996).

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 82 och 98 a § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 82 § 4 mom. och 98 a § 2 mom.,
sådana de lyder, 82 § 4 mom. i lag 766/2020 och 98 a § 2 mom. i lag 1219/2021, som följer:

Gällande lydelse

82 §

Oegentligt förfarande

I denna paragraf avses med oegentlighet en situation där det förfarande som avses i 78 § inte har iakttagits under flyttning av de punktskattepliktiga produkter som avses i 75 § 1 mom. eller 79 § 1 mom. och flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna på grund av detta inte avslutats i enlighet med vad som föreskrivs.

98 a §

Stödmottagarens anmälningsskyldighet

Anmälningsskyldigheten gäller stöd som det föreskrivs om i

1) 4 § 2, 3 och 5 mom., 4 a och 8 a § *och 21 § 1 mom. 5 punkten* i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen,

2) 4 § 2 mom. i lagen om punktskatt på flytande bränslen,

3) 4 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006).

Föreslagen lydelse

82 §

Oegentligt förfarande

I denna paragraf avses med oegentlighet en situation där det förfarande som avses i 78 *eller 80 §* inte har iakttagits under flyttning av de punktskattepliktiga produkter som avses i 75 § 1 *och 3* mom. eller 79 § 1 mom. och flyttningen eller en del av flyttningen av de punktskattepliktiga produkterna på grund av detta inte avslutats i enlighet med vad som föreskrivs.

98 a §

Stödmottagarens anmälningsskyldighet

Anmälningsskyldigheten gäller stöd som det föreskrivs om i

1) 4 § 2, 3 och 5 mom., 4 a och 8 a § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen *samt i produktgrupp 9 och 10 i skattetabell 1 och produktgrupp 9a och 10a i skattetabell 3 i bilagan till den lagen,*

2) 4 § 2 mom. i lagen om punktskatt på flytande bränslen,

3) 4 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006).

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens 82 § 4 mom. träder dock i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 51 § i lagen om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ändring av punktskattelagen (1213/2021) 51 § 1 mom. 1 punkten som följer:

Gällande lydelse

51 §

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

Harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas under ett uppskovsförfarande inom unionens territorium eller, om produkterna flyttas via ett tredjeland eller ett tredje-territorium,

1) från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, till en registrerad mottagare, till en exportplats eller till ett i tullagstiftningen avsett utförseltullkontor, som samtidigt är avgångstullkontor vid förfarandet för extern transitering,

Föreslagen lydelse

51 §

Flyttning av produkter under ett uppskovsförfarande

Harmoniserade punktskattepliktiga produkter får flyttas under ett uppskovsförfarande inom unionens territorium eller, om produkterna flyttas via ett tredjeland eller ett tredje-territorium,

1) från ett skatteupplag till ett annat skatteupplag, till en registrerad mottagare, till en *tillfälligt registrerad mottagare*, till en exportplats eller till ett i tullagstiftningen avsett utförseltullkontor, som samtidigt är avgångstullkontor vid förfarandet för extern transitering,

Denna lag träder i kraft den 20 .
